

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 671).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 54 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Dernæst foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ferskvandsfiskeri.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 688).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 54 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Inddrivelse af Skatter og Afgifter til det offentlige m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 7511, Fremsettelsen i Tidenden Sp. 609).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jensen-Steyns: Som det vil være Tingets ærede Medlemmer bekendt, paahviler det Kommunerne foruden de egentlige kommunale Skatter tillige at oppebære og eventuelt inddrive Indkomst- og Formueskatten til Staten. Der har imidlertid i lange Tider

været en vis Utilfredshed i kommunale Kredse med de Lovregler, som de ved dette Oppebørselsarbejde har haft at benytte sig af. Thi uagtet det drejer sig om offentlige Ydelser, altsaa om Skatter, hvad enten det nu er til Staten eller Kommunen, er den Kommunalbestyrelse, der skal inddrive disse Skatter, i det hele taget ikke stort anderledes stillet end en privat Rekvirent, f. Eks. en Mand, der skal indkassere en Auktionsregning.

Naar der derimod er Tale om Inddrivelse af Amtstueskatter, er Forholdet et ganske andet. Saa behøver den Amtsforvalter, som skal drage Omsorg for disse Oppebørsler, kun at sende Listerne af Sted til vedkommende Foged, og saa er det Fogedens embedsmæssige Pligt at foretage alle tjenlige og fornødne Skridt til at faa inddrevet Restancerne. Det skal endda efter Amtstueforordningen af 8. Juni 1840 ske med en meget betydelig Skyndsomhed, da Fogeden ellers ifalder et personligt Ansvar derved. Men er det derimod en Kommune, som skal inddrive enten sine egne Skatter eller Indkomst- og Formueskatten til Staten, er Forholdet et helt andet. Saa maa vedkommende Sogneraad eller Byraad allerførst have autoriseret sin Restanceliste paa det stedlige Fogedkontor, og dernæst er det, hvor der er Tale om bortflyttede Restanter, ikke tilstrækkeligt med den een Gang foretagne Autorisation; Restancelisten maa yderligere sendes til den bortflyttedes nye Jurisdiktion, hvor den paa ny skal autoriseres, hvorefter der ved Stævningmændene skal ske Forkyndelse for den bortflyttede Skattedebitor, og først naar Forkyndelsesfristen er udløbet, kan Sognefogeden begynde at udpante.

Dette er til visse en meget langvarig og besværlig Fremgangsmaade for Kommunal-mændene, og saa kommer yderligere dertil, at hvis vedkommende Sognefoged — jeg regner stadig med, at det er paa fremmed Sted, at det er en bortflyttet Skatterestant, der er Tale om — har foretaget Udpantning og har faaet udlagt Effekter til Fyldestgørelse af Skatterestancen, saa er det igen den vedkommende fremmede Kommunalbestyrelse, som maa drage Omsorg for, at det udlagte bliver realiseret. Al denne Omstændelighed fører for det første til, at Kommunerne faar en Mængde unødvendigt Besvær, men for det andet rimeligvis ogsaa til, at adskillige Skattemidler paa denne Maade gaar tabt.

Men det er ikke blot den formelle Fremgangsmaade ved Skatternes Inddrivelse, men ogsaa forskellige andre Ting, som staar i